

PUUROPÄITÄ

(VIELÄ ALUEVALTAUKSISTA)

Narodnikkien ja menshevikkien liittoutuman käsissä olevan „Izvestija” lehden toimittajat lyövät kaikki ennätykset asioiden sotkemisen alalla. Toukokuun 16 p:n ilmestyneessä 67. numerossa he yrittävät polemisoida „Pravdaa” vastaan, jättäen sen tietenkään „ministerien” huonon tavan mukaan nimeämättä. „Pravdalla” on kuulemma aluevaltauksista hämärä, harhaan johtava *käsitys*.

Anteeksi, kansalaiset ministerit ja ministerikelpoiset toimittajat, mutta tosi pysyy totena, nimittäin se, että *vain* meidän puolueemme on esittänyt tarkoissa, virallisissa päätöslauselemissaan määritelmän aluevaltauksista. Annektointi (aluevaltaus) on vieraan kansan väkivaltaista pitämistä kyseisen valtion rajojen sisällä. *Eikä* kukaan venäjää lukeva ja ymmärtävä *ole* voinut olla käsittämättä sitä luettuaan „Soldatskaja Pravdan” 13. numeron liitteen (24—29. IV. 1917 pidetyn Yleisvenäläisen konferenssin päätöslauseleimat)*.

Mitä vastaväitteitä esittävät „Izvestijan” narodnikki- ja menshevikkitoimittajat? Vain sen, että meidän katsomuksemme mukaan täytyy muka „sotia niin kauan, kunnes Saksa muuttuu Brandenburgin herttuakunnaksi... Venäjä Moskovan suuriruhtinaskunnaksi”!! Annektointi, valistaa toimitus lukijoitaan, „merkitsee sodan julistamispäivänä toisen valtion hallussa olleen alueen väkivaltaista valtausta” (lyhyesti sanoen: ilman aluevaltauksia = status quo, s.o. ennen sotaa vallinneen tilan palauttaminen).

Toimeenpanevan komitean narodnikki- ja menshevikkijohtajat ovat menetelleet varomattomasti, he ovat menetel-

* Ks. tätä osaa, s. 260. *Toim.*

leet todellakin varomattomasti uskoessaan toimittamisen miehille, joiden päässä on tuollaista puuroa.

Soveltakaamme *heidän* määritelmäänsä sitä väitettä, jonka *he* esittivät meitä vastaan: „täytyy sotia niin kauan, kunnes Venäjä palauttaa Puolan, Saksa Togon ja Afrikassa olevat siirtomaansa”?? Se on aivan tolkutonta, se ei ole tolkutonta yksistään teorian, vaan myös käytännön kannalta, sillä sotilaat, olkoot he minkä maan sotilaita hyvänsä, ajavat tiehensä sellaiset toimittajat, jotka ajattelevat tuolla tavalla.

Heidän ajatuksensa on virheellinen seuraavassa suhteessa:

1) Teoreettiseen aluevaltaus-määritelmään sisältyy käsite „vieras” kansa, s.o. kansa, joka on säilyttänyt erillisyytensä ja tahtoo elää erillisenä. Miettikääpä sitä, maanmieheni; ellei asia ole teille vieläkään selvä, niin lukekaa Engelsin ja Marxin lausunnot Irlannista, Saksan tanskalaisista osista, siirtomaista, ja te huomaatte, miten pahasti olette sotkeutuneet. Tässä ei ole mitään tekemistä Brandenburgin herttuakunnalla eikä liioin Moskovon ruhtinaskunnallakaan. 2) On typerää sotkea toisiinsa aluevaltauskäsitettä koskeva kysymys ja kysymys siitä, „mihin saakka on sodittava”; se merkitsee, ettei ymmärretä sodan ja tiettyjen luokkien etujen ja herruuden välistä yhteyttä; se merkitsee, että siirrytään *luokkataistelun* kannalta pikkuporvarilliselle, „luokattomalle” kannalle. *Niin kauan kuin* kapitalistien luokka on vallassa, kansat tulevat kiertämättömästi sotimaan „niin kauan kuin” tämä luokka tahtoo. Se on pikkuporvarin harhaluuloa, että siitä voidaan vapautua toivomusten, vaatimusten ja neuvottelujen avulla. 3) *Niin kauan kuin* kapitalistien luokka on vallassa, *kapitalistien* solmima rauha tulee *kiertämättä* olemaan „vallattujen alueiden vaihtoa” — Armenia vaihdetaan Lothringeniin, siirtomaa siirtomaahan, Galitsia Kuurinmaahan j.n.e. Tietämättömälle ihmiselle voidaan antaa anteeksi, jos hän ei näe sitä, mutta „Izvestijan” toimittajille — ei. 4) Kun valtaan nousee proletariaatti — sota on johtamassa ja johtaa siihen kaikkialla —, silloin *käy mahdolliseksi* todella „rauha ilman aluevaltauksia”; muussa tapauksessa se *ei ole mahdollinen*.

Kun puolueemme sanoo: „rauha ilman aluevaltauksia”, niin se selittää aina — varoittaakseen puuropäitä,— että

tämä tunnus on yhdistettävä *erottamattomasti* proletaariin vallankumoukseen. Vain siihen yhdistettynä tuo tunnus on tarpeellinen ja oikea, se viitoittaa vain *tuon* vallankumouksen suunnan, se auttaa vain tuon vallankumouksen kehitystä ja kasvua. Ken horjuu saamattomana pannen toivonsa toisaalta kapitalisteihin ja toisaalta työväen vallankumoukseen, hän tekee itsestään avuttoman ja menee sekaisin koko aluevaltauskysymyksessä.

P. S. „Delo Nāroda” on toukokuun 17 päivän numerossaan samaa mieltä „Izvestijan” kanssa siitä, että käsite „ilman aluevaltauksia” on sama kuin käsite „status quo”. Herrat eserrät tai herrat menshevikit, yrittäkääpä sanoa tämä selvästi, tarkasti, suoraan puolueenne, Pietarin komiteanne, edustajakokouksenne nimissä!

„Pravda” № 60,
toukokuun 31 (18) pñä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
